

2. Интеллектуальные способности. Данная семантическая группа немногочисленна и представлена фразеологизмами, в состав которых входит только один глагол *to see* (6 ФЕ). Например: *see far and wide* 'володіти широким кругозором', *see one's way (clear)* 'орієнтуватися; розуміти як треба вчинити, яким чином діяти'.

В ходе исследования семантические группы, которые были бы характерны только для украинского языка, не были обнаружены.

Таким образом, анализ материала позволяет выявить специфику семантических классификаций ФЕ английского и украинского языков, и определить количественный состав выделенных семантических групп ФЕ с глаголами физического восприятия в двух языках.

ЛИТЕРАТУРА

1. Амосова Н.Н. Основы английской фразеологии. – Л.: ЛГУ, 1963. – 250 с.
2. Баранцев К.Т. Англо-український фразеологічний словник. – К.: Радянська школа, 1969. – 1056 с.
3. Кунин А.В. Курс фразеологии современного английского языка. – М.: Высшая школа, 1986. – 381 с.
4. Кунин А.В. Англо-русский фразеологический словарь. – М.: Советская энциклопедия, 1997. – 944 с.
5. Неровня Н.М., Федоренко Т.О. Словник фразеологізмів української мови. – К.: Наукова думка, 2003. – 1106 с.
6. Шмелев Д.Н. Современный язык. Лексика. – М.: Наука, 1977. – 366 с.
7. Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English Sixth edition. – London: Oxford University Press, 2004. – 1540 p.

SUMMARY

This article focuses on analysis, which compares semantic peculiarities of English and Ukrainian verbs of physical perception. On the basis of it were described five semantic groups which are mutual for both languages and two groups peculiar to English language.

Каринна Сардарян

ІНТИМНА ЛІРИКА У ТВОРЧОСТІ ВАЛЕРІЯ КІОРА

Стаття присвячена дослідженню гендерних аспектів творчості урумського поета В. Кіора як оригінального вияву його образного мислення. Автором проаналізована любовна лірика В. Кіора, висвітлено філософське осмислення інтимних стосунків між чоловіком та жінкою.

В останні роки у літературознавстві спостерігається бурхливий розвиток гендерних досліджень. У контексті гендерного літературознавства привертає увагу поетична спадщина урумського поета В. Кіора, одного з найпопулярніших поетів Приазов'я, який у своїх творах оспівує найвеличніше почуття – кохання.

Актуальність звернення до творчості В. Кіора зумовлена потребою введення до наукового обігу поетичного доробку автора, твори якого розкривають високі почуття.

Мета статті – проаналізувати гендерні аспекти поетичної творчості В.Кіора, виявити їх художню реалізацію.

Слід зазначити, що сьогодні існують окремі праці, які висвітлюють проблеми мови, культури, літератури, історії греків Приазов'я. Заслужують на увагу дослідження літератури Е.Хаджинова [8, с.187], Г. Меотіса [6], Л.Кузьмінкова [5, с. 5]. Але на сьогодні вивчення поетичного доробку В. Кіора є епізодичним і недостатньо повним.

Перша збірка віршів поета „Печальные письма” („Хасевет йазмахлары”) вийшла у 1990 р. Поезії В. Кіора перекладали українською, грузинською, узбецькою мовами. У 1997 р. побачила світ друга книга віршів урумською та російською мовами „Потерять и найти” („Загубити й знайти”). У співавторстві з Л.Н. Кір'яковим і Г.А. Морозом видано румейсько-урумсько-український словник (1993 р.). В. Кіор – співавтор і упорядник збірки творів літераторів-греків Приазов'я „Моя Еллада – Україна!”(1998р.) та антології художньої літератури греків Приазов'я „Кардыако Лого. Анна дылин лафы. Слово рідне”, що вийшла у 2005 році. У 2007 році вийшла наступна книга В. Кіора „Плач плачей, или книга невыплаканных слез”.

У поетичному спадку В. Кіора провідне місце посідає тема кохання. Цикл „Милолика”, представлений у збірці „Плач плачей, или книга невыплаканных слез” дев'ятьма віршами, об'єднаних як настроєвими, ліричними елементами, так і епічними деталями. Ліричний герой ототожнюється з автором. Кохання для поета – вищий прояв людської сутності, лицарства й шляхетності. Кохана для нього – Мадонна. Усе, що створено їм, усе, що поет зробить – усе в ім'я коханої: „Без тебя не проживть, как цветку на снегу, / Новый мир я открыл, / мне его не объять... / Лик мадоний забыть / захочу - не смогу, / Милолика моя, Милолика моя / Что писал до тебя, о тебе я писал, / Милолика моя, Милолика моя. /В этой жизни крутой / много всяких людей / Если скажут: Грешны... / грех приму только я / Небесам же я крикну: Безгрешна она! / Милолика моя, Милолика моя...” [3, с. 34].

В інтимній ліриці В. Кіора нуртують сильні почуття, спалахують емоції високої напруги, як, наприклад: „Любовь моя, / пали меня дотла. / Будь мне / неискупленной виной. / Терзай мне сердце, / душу вымотай ” [4, с. 39].

Від захоплення своєю коханою автор переходить до філософського розуміння цього почуття. У наступному вірші циклу „Есть у пишущих некая странность...” поет наголошує на гріховності цього почуття, розчаруванні: „Нет любви без греха, / все обман. / О, как каялся я, / как стонал я, / Как я верил в тот липкий дурман...” [3, с. 41].

Поетика В.Кіора є своєрідною, нестандартною, відвертою. Лірика митця відрізняється влучним використанням слів емоційно-психологічного змісту, серед яких зустрічаємо неологізми „одинокость”, „выстраданность”, також присутнє поєднання несумісних понять „любовь – отравя”, які засвідчують переломний етап у світосприйнятті ліричного героя. Любовна лірика В. Кіора не позбавлена мотивів самотності та втрати, присутня тема нероздільного почуття, прощання. У вірші „Как я любил!” поет зазначає: „Была любовь, а нынче просто „связь.” / Которая, не назовется непорочной” [3, с.43]. Навіть найсильніше почуття „отболевает”. Прохання ліричного героя не чекати на нього, присутнє у вірші „Прощание с Милоликой”.

Поезія кохання В.Кіора вирізняється від зразків цього жанру. Відвертість і щирість рядків поета справляють враження на читача. Ліричний герой й досі знаходиться у стані очікування „справжнього” кохання, хоча воно було, та кожного разу „справжнє”, бо іншого для поета не існує. Він наголошує, що кохання не помирає, а лише „легко та безжально змінює імена та якості” [4, с.13]. І хоча ліричний герой страждає від кохання, але без цього високого почуття, неможливе його життя. Простежується самовдосконалення ліричного героя через страждання.

Книгою „Плач плачей, или книга невыплаканных слез” поет продовжив розробку інтимної тематики. У своїй творчості поет використовує давній жанр – плач. Митець надає деяку свіжість і неординарність цьому жанру, об’єднавши строгу прозу й м’яку лірику в одному добутку [4, с.5].

Вся творчість поета пронизана темою кохання. Адже хто любить – завжди молодий. Митець доходить висновку, що „усе в житті має початок і кінець. А середина – це і є життя, і там повинно домінувати кохання. А найточніше – очікування його. На думку поета „очікування кохання дає людині найголовніший та найпотужніший духовний еліксир – спрагу життя. Ці дві категорії – спрага життя й очікування кохання – і становлять сенс життя людини, її незаспокоєність на землі” [4, с. 19].

Ліро-епічний цикл „Двое”, написаний прозою з віршованими частинами. Герої твору – Він та Вона. Тривожне відчуття, що охоплює героя і знаходить втілення в рядках твору, емоційним стрижнем проходить через весь твір. Серце закоханого в тривозі, бо може трапитися й так, що він утратить кохану, і ніщо не зможе змусити його жити без неї, „он просто ляжет и умрет” [4, с. 23]. В очікуванні коханої ліричний герой залишається наодинці зі своїми болями, думками, переживаннями, що ятрять його душу: “А може, щось трапилось?” Це риторичне запитання породжує цілий каскад уявлень. Марність тривоги розвіюється після зустрічі з коханою. Кохання підносить героя над сірістю буднів, надихає, окриляє.

Автор акцентує на тому, що закохані відчувають одне одного на телепатичному рівні, без слів і жестів. Для поета любов – це подив й одкровення, відкриття нового миру, самого себе. Відкриття своєї душі в цьому величезному світі душ. Герой боїться втратити кохану. Зізнається в банальних ревнощах. Він ревнує кохану до квітів, якими вона милується, до дерева, якого вона торкається, до собаки й кішки, яких вона пестить. Виключення становить тільки її дитина, яку герой називає нашою: „все, что создано тобой, это уже твое и мое. Я люблю тебя, и все то, что тобой порождено: слово, чувство, дитя...” [4, с. 25]

Чоловіку не дано відчувати так, як це природа дала жінці. Жінка ловить кожний жест, подих, слово свого обранця, розшифровує його, перекладає своєю мовою, тому що, на думку митця набуває чинності різниця між чоловіком і жінкою: „И как бы ни были близки их души, эта разница есть” [4, с.26].

Тривожні відчуття героїв твору пов’язані з передчуттям можливого розставання. Адже кожен з них усвідомлює *чим* є у житті іншого. Чітко висловлена позиція автора, який сповнений бажання „чтобы им было счастливо вдвоем” [4, с. 26].

Висновки та перспективи подальших досліджень

В. Кіор зробив значний внесок у розвиток літератури і культури греків Приазов'я, створив неординарні твори. Поетика автора є своєрідною, нестандартною, відвертою. Філософське осмислення автором сенсу буття, теми творчості, інтимних стосунків залишає важливий слід в історії літератури. Аналізуючи інтимну лірику В. Кіора, варто зазначити, що поезія кохання у творчості поета посідає чільне місце. Для поета це почуття є джерелом натхнення. Любовна лірика не позбавлена мотивів самотності, втрати, зневіри, також присутня тема нероздільного почуття, прощання.

За межами розгляду залишилось чимало питань поетичної спадщини приазовських греків, які вимагають подальшого вивчення. Щодо подальших перспектив, то тільки комплексне дослідження літературних, фольклорних матеріалів допоможе розкрити характер і особливості функціонування літератури греків Приазов'я на українському ґрунті. Ця стаття є фрагментом монографічного дослідження поетичної спадщини приазовських греків. Тема поетики творчого доробку В.Кіора невичерпана і передбачає подальші дослідження.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кардьяко лого. Ана дылин лафа. Слово рідне. Антологія художньої літератури греків Приазов'я: поезія та проза. – Донецьк : Донбас, 2005. – 304 с.
2. Костан К. З літературної творчості маріупольських греків/ К.Костан// Східний світ. – 1928. – № 3 – 4. – С. 234.
3. Кіор В. І. Загубити й знайти: вірші / В. І. Кіор – Донецьк : Донбас, 1997. – 92 с.
4. Кіор В. И. Плач плачей, или книга невыплаканных слез/ В. И. Кіор; Нац.Союз писателей Украины. – Донецьк: Донбасс, 2007. – 88с.
5. Кузьминков Л. Урумское „крыло” греческой поэзии/ Л. Кузьминков // Приазовский рабочий. – 1996. – 18 дек. (191).
6. Меотис Г. Валерию Кіору – 50. Фос ста матяс!/ Г. Меотис// Хрѳос. – 2001. – Октябрь (8).
7. Пирнѳу астру – Сабати йылдыз (Ранкова зірка): поезія та проза: румейською, урумською, українською та російською мовами/ вступ. сл. О. Проценко-Пічаджі. – Донецьк: Донбас, 2002. – 176 с.
8. Хаджинов Э. Леонтий Хонагбей – народный рапсод греков Донбаса (1853 - 1918)/ Э. Хаджинов// Записки Історико-філологічного Товариства Андрія Білецького/ гол. ред. О.Пономарів. – К.: Прайм Компанія, 1999. – Ч. III. - С. 187 – 193.

SUMMARY

This work is dedicated to research of gender aspects of creativity of urum poet Valeriy Kior as an original display of his figurative thinking. The author covered a love lyrics of V. Kior, characterised specificity of poetic interpretation of philosophical themes of the poet of Priazovye.

Юлія Федорова

ТИПИ АНГЛОМОВНИХ ГАЗЕТНИХ ЗАГОЛОВКІВ

В даній статті була спроба проаналізувати види англомовних газетних заголовків, а також надати опис основних стилістичних прийомів, які були використані в англомовному заголовку.